

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.H., zastoupeného JUDr. Josefem Pelechem, Ph.D., advokátem se sídlem Kardinála Berana 1157/32, Plzeň**, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015, čj. 7145-6/2015-900000-304.8,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce zaslal a správní orgán obdržel odvolání proti platebnímu výměru elektronickou poštou (e-mailem) bez uznávaného elektronického podpisu. Mezi účastníky řízení je spor o to, zda toto podání bylo do 5 dnů ode dne, kdy došlo správnímu orgánu, opakováno písemným podáním předaným k přepravě u České pošty, s.p.

II. Řízení před správními orgány

Platebním výměrem ze dne 26. 9. 2014, čj. 69205-2/2014-600000-31, Celní úřad pro Plzeňský kraj [dále též jen „*celní úřad*“] vyměřil žalobci z moci úřední spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období leden 2013 ve výši 673.710,- Kč.

Proti tomuto platebnímu výměru celního úřadu se žalobce odvolal. Není sporné, že žalobce zaslal odvolání proti platebnímu výměru celního úřadu ze dne 26. 9. 2014, čj. 69205-2/2014-600000-31, Generálnímu ředitelství cel elektronickou poštou (e-mailem) bez uznávaného elektronického podpisu (odvolání je datováno dne 27. 10. 2014 a bylo doručeno dne 29. 10. 2014). Žalobce tvrdí, že odvolání proti tomuto platebnímu výměru bylo celnímu úřadu zasláno rovněž písemně prostřednictvím České pošty, s.p., a to dne 29. 10. 2014. Naproti tomu celní orgány tvrdí, že písemné potvrzení nebo opakování žalobcova odvolání datovaného dne 27. 10. 2014 proti uvedenému platebnímu výměru v zákonné pětidenní lhůtě neobdržely. Není sporné, že žalobce zaslal doplnění odvolání proti výše uvedenému platebnímu výměru celnímu úřadu písemně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (doplnění odvolání je datováno dne 5. 11. 2014 a bylo doručeno celnímu úřadu dne 6. 11. 2014).

Rozhodnutím ze dne 3. 12. 2014, čj. 87750-5/2014-600000-11, Celní úřad pro Plzeňský kraj podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu odvolání žalobce proti platebnímu výměru ze dne 26. 9. 2014, čj. 69205-2/2014-600000-31, zamítl a odvolací řízení zastavil z důvodu, že na odvolání, které bylo elektronicky doručeno dne 29. 10. 2014, ale nebylo v zákonné pětidenní lhůtě potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 daňového řádu, bylo nutné pohlížet, jako by vůbec podáno nebylo, a (doplnění) odvolání, které bylo podáno u provozovatele poštovních služeb dne 5. 11. 2014, bylo podáno po lhůtě, která marně uplynula dnem 31. 10. 2014. Proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 3. 12. 2014, čj. 87750-5/2014-600000-11, se žalobce odvolal. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2015, čj. 7145-6/2015-900000-304.8, Generální ředitelství cel podle § 101 a § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu odvolání žalobce zamítlo a odvoláním napadené rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 3. 12. 2014, čj. 87750-5/2014-600000-11, potvrdilo.

III. Žalobní body

V žalobním bodu **I.** žalobce rekapituluje průběh a výsledky správního řízení.

V žalobním bodu **II.** žalobce uvedl, že dne 29. 10. 2014 zaslal odvolání ze dne 27. 10. 2015 písemně, tedy v souladu s § 71 odst. 1 a 3 daňového řádu, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž si zvolil způsob doručení zásilky jako obvyčejné psaní. K dokázání tohoto tvrzení předkládá žalobce poštovní podací arch ze dne 29. 10. 2014, z něhož je patrné, že svým jménem posílal podání na Celní úřad pro Plzeňský kraj, a dále doklad potvrzující zaplacení této služby provozovateli poštovních služeb. Vzhledem k tomu, že téhož dne odcházely zásilky rovněž za obchodní společnost Luremato s.r.o., v níž je žalobce jednatelem, a doklad o zaplacení provozovateli poštovních služeb zní na částku 75,- Kč, zasílá žalobce spolu s prvně zmíněným poštovním podacím archem rovněž poštovní podací arch obchodní společnosti Luremato s.r.o. ze dne 29. 10. 2014, který byl placen dohromady s prvně zmíněným poštovním podacím archem. V § 71 daňového řádu jsou upraveny způsoby, jakými je možné učinit podání vůči správci daně. Jedním ze způsobů, které zákon upravuje, je způsob písemný bez uložení dalších specifikací, kterými má být

písemné podání opatřeno, jako například u podání datovou zprávou. Na žádném místě v zákoně však není uvedeno, že by snad byla osoba zúčastněná na správě daní povinna odesílat svá písemná podání v režimu poštovní služby doporučené psaní. Z doložených podacích archů a z dokladu o zaplacení s razítkem pošty jednoznačně vyplývá, že uvedené odvolání ze dne 27. 10. 2015 bylo dne 29. 10. 2014 spolu s ostatními listinami prostřednictvím pošty odesíláno. Pokud žalovaný tvrdí, že předložené kopie podacích archů současně s dokladem o zaplacení této služby z téhož dne neobsahují žádné stvrzení, že tyto zásilky byly předány poště k doručení v režimu doporučené psaní, tak s tím nemůže žalobce než souhlasit, neboť skutečně zásilky jako doporučené psaní neposílal. Zvolil si u provozovatele poštovních služeb službu levnější, a to doručení zásilek jako obyčejné psaní. Žalobce si je vědom rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, čj. 3 As 96/2013-24, ale v této souvislosti je třeba zmínit, že Nejvyšší správní soud v této věci rozšiřujícím a ne zcela zdařilým způsobem vykládá zákon, navíc rozhodnutí soudu není v českém právním řádu považováno za pramen práva. Správní orgán navíc dle § 52 správního řádu vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci, a dle § 51 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, přičemž jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Žalobci v tomto případě ani nebylo umožněno prokázat daný stav věci, tedy skutečnost, že tvrzená zásilka byla skutečně odeslána.

V žalobním bodu **III.** žalobce dále navrhuje výslech svědkyně sekretářky paní D.R., která má dosvědčit skutečnost, že k zaslání odvolání ze dne 27. 10. 2014, které bylo písemně odesláno dne 29. 10. 2014 na adresu ..., skutečně došlo. Paní D.R. přepisovala do počítače samotný text odvolání, následně jej vytiskla, vložila do obálky, spolu s poštou obchodní společnosti Luremato s.r.o., se sídlem Nýřany, Benešova třída 62, odnesla na poštu a odeslala jako obyčejné psaní. Paní D.R. je obyčejná žena se středoškolským ekonomicky zaměřeným vzděláním a je tudíž vysoce nepravděpodobné, že by mohla mít jakékoli povědomí o rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. V této souvislosti určitě není irrelevantní zmínit, že dle občanského zákoníku (§ 4 odst. 1) se má za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností, a dle odst. 2 téhož ustanovení činí-li právní řád určitý následek závislým na něčí vědomosti, má se na mysli vědomost, jakou si důvodně osvojí osoba případu znalá při zvážení okolností, které jí musely být v jejím postavení zřejmé. Pokud sekretářka paní D.R. dostala pokyn odeslat písemnost poštou, je zcela zřejmé, že tak učinila jako vždy se všemi zásilkami, tedy odeslala ji jako každou poštu v režimu obyčejného psaní. Patrně ve svém postavení a ve světle shora řečeného nemohla očekávat, že pokud v mechanismu doručování nastanou určité poruchy, je třeba odeslání dokumentu dokazovat dle shora zmíněného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu podacím lístkem, popřípadě podacích archem, jímž byl stvrzen příjem zapsaných zásilek.

V žalobním bodu **IV.** žalobce namítá, že žalovaný v podstatě na žádném místě ve spise neprokázal, že uvedenou zásilku skutečně neobdržel. Žalobce totiž zasláním podacích archů a kopie dokladu o zaplacení reagoval na tvrzení žalovaného o tom, že odvolání ze dne 27. 10. 2014 nebylo doplněno zákonem předpokládaným způsobem a chtěl pouze uvést na pravou míru chybné tvrzení žalovaného. Na místo toho se žalovaný uchýlil pouze k tvrzení, že

zásilka měla být doručována v režimu doporučeného psaní a že žádné doporučené psaní od žalobce neobdržela, což si měl ověřit i přímo u poskytovatele poštovních služeb. Žalobce ale nikdy netvrdil, že zásilku posílal jako doporučené psaní, zaslal jí jako obyčejné psaní a k tomu se žalovaný v podstatě nikde ve svých rozhodnutích nevyjádřil.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Generální ředitelství cel se k žalobě písemně vyjádřilo dne 4. 2. 2016 pod čj. 5038/2016-900000-304.8.

K žalobnímu bodu II.: Jelikož žalobce v odvolání proti rozhodnutí celního úřadu čj. 87750-5/2014-600000-11 neupřesnil, jakým způsobem měl předat provozovateli poštovních služeb zásilku s písemným doplněním předmětného odvolání, přistoupil žalovaný k ověření, zda může Česká pošta, s.p., potvrdit přijetí dané zásilky dne 29. 10. 2014, a to s ohledem na možné technické překážky při přijímání zásilek. Podle sdělení České pošty, s.p., pobočky Plzeň 9 (evidováno pod čj. 7145-3/2015-900000-304.8), nebyla dne 29. 10. 2014 přijata doporučená zásilka pro celní úřad ani jakákoliv jiná zapsaná zásilka. O provedeném dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí a jejich hodnocení žalovaný vyrozuměl žalobce a vyzval jej k možnosti vyjádřit se ke skutečnostem a důkazům, které je prokazují, zjištěným v daném odvolacím řízení, případně k navržení provedení dalších důkazních prostředků (výzva čj. 7145-4/2015-900000-304.8). Žalovaný [zřejmě: žalobce] v reakci na tuto výzvu (evidováno pod čj. 7145-5/2015-900000-304.8) uvedl, že nadále trvá na výsledku svědkyně D.R., která má dosvědčit, že písemné odvolání ze dne 27. 10. 2014 bylo odesláno dne 29. 10. 2014 na adresu celního úřadu jako obyčejné psaní. Žalovaný trvá na svém závěru stran hodnocení navržených důkazních prostředků a odkazuje na své závěry uvedené v žalovaném rozhodnutí. Žalovaný v souvislosti s hodnocením otázky, koho v daném případě tíží důkazní břemeno, poukázal v žalovaném rozhodnutí na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, čj. 3 As 96/2013-24, který podle žalovaného doléhá i na projednávanou situaci. Předmětný rozsudek odpovídá konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu a rovněž odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1997, sp. zn. IV. ÚS 325/96, a ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06, proto žalovaný shledal závaznost závěru Nejvyššího správního soudu citovaného v žalovaném rozhodnutí v souvislosti s hodnocením navržených důkazních prostředků. Žalovaný odmítá tvrzení žalobce, že mu nebylo umožněno prokázat, že písemné odvolání ze dne 27. 10. 2014 bylo skutečně odesláno. Žalobce se však vlastním jednáním v souvislosti se zvoleným způsobem odeslání předmětné zásilky uvedl do důkazní nouze.

K žalobnímu bodu III.: K navrženému výsledku svědkyně D.R. žalovaný opět odkazuje na důvody odmítnutí navrženého výsledku svědkyně, které již uvedl v žalovaném rozhodnutí, přičemž rozhodující význam spatřuje v tom, že dokladem prokazujícím předání předmětné zásilky k poštovní přepravě je pouze stvrzený podací lístek či podací arch. V daném případě celní úřad zásilku, která byla dle tvrzení odvolatele odeslána dne 29. 10. 2014, vůbec neobdržel, nemohl proto ani přistoupit k případnému hodnocení údajů z otisku razítka podací pošty. Za situace, kdy Česká pošta, s.p., počínaje okamžikem podání až do samotného dodání neodpovídá za ztrátu, případně poškození zásilek odeslaných prostřednictvím služby obyčejné psaní, měl žalobce zvolit průkazný způsob doručování písemnosti. Doklady prokazující předání zásilky k poštovní přepravě nemůže nahradit navržený výsledek svědkyně,

a to ani za předpokladu, že by její výpověď vyzněla ve prospěch tvrzení žalobce. Je totiž zřejmé, že celní úřad předmětnou zásilku neobdržel, přičemž Česká pošta, s.p., za její případnou ztrátu nenese odpovědnost. Jestliže navržená svědkyně dostala od žalobce pokyn k odeslání předmětné písemnosti poštou, na základě kterého ji odeslala dle svého uvážení prostřednictvím obvykle využívané služby obyčejné psaní, pak žalovaný uvádí, že je pouze na žalobci, aby si zajistil podání zásilky prokazatelným způsobem.

K žalobnímu bodu IV.: K námitce, že na žádném místě ve spise neprokázal, že předmětnou zásilku skutečně neobdržel, žalovaný uvádí, že správce daně (celní úřad) je vázán pouze povinností prokazovat oznámení vlastních písemností, v daném případě primárně tíží důkazní břemeno žalobce, aby prokázal své tvrzení, že předmětná zásilka byla dne 29. 10. 2014 odeslána prostřednictvím České pošty, s.p., přičemž žalovaný poznamenává, že každé podání, které celní úřad obdrží, je opatřeno číslem jednacím a zaevidováno, teprve následně je předáno příslušnému útvaru k vyřízení. Žalovaný dále nesouhlasí s námitkou žalobce, že se v žalovaném rozhodnutí nevyjádřil k tvrzení žalobce, že předmětná zásilka byla odeslána jako obyčejné psaní a uchýlil se pouze k tvrzení, že žádné doporučené psaní od žalobce neobdržel. Žalovaný v popisu skutkového stavu uvedl, že odvolání ze dne 27. 10. 2014 bylo doručeno dne 29. 10. 2014 prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu, a protože toto podání nebylo do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno nebo opakováno zákonem stanoveným způsobem, bylo nutné na toto podání (odvolání) pohlížet tak, jako by vůbec podáno nebylo. Na základě předložených důkazních prostředků žalovaný ověřil, zda předmětná zásilka nemohla být podána jako zapsaná zásilka, přičemž by tento úkon s ohledem na výjimečnou okolnost nebyl Českou poštou, s.p., stvrzen. V reakci na vyjádření České pošty, s.p., žalobce upřesnil, že předmětná zásilka měla být odeslána jako obyčejné psaní. Nadále žalovaný hodnotil navržené důkazní prostředky ve spojení s tímto tvrzením a v žalovaném rozhodnutí poukázal na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, o který opírá svůj závěr, že se žalobce zvoleným způsobem odeslání předmětné zásilky uvedl do důkazní nouze.

V. Jednání před soudem

Při jednání před soudem dne 25. 1. 2017 účastníci řízení setrvali na argumentaci obsažené v jejich písemných podáních, tj. v žalobě a ve vyjádření žalovaného k žalobě.

K dotazům předsedy senátu zástupkyně žalobce uvedla, že pana H. nezastupovali ve správním řízení, ale až v soudním řízení, a že neví o tom, že by paní R. někdy něco dělala pro advokátní kancelář JUDr. Josefa Pelecha, Ph.D.

Při jednání soud provedl důkaz listinami (potvrzením o zaplacení a podacími archy), neprovedl však důkaz svědeckým výslechem D.R.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Podle § 71 odst. 1 daňového řádu podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, nebo b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

Podle § 71 odst. 3 daňového řádu účinky podání má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy, která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, nebo za použití jiných přenosových technik, které je správce daně způsobilý přijmout, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno nebo opakováno způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav. Obdobná úprava je obsažena v § 37 odst. 4 správního řádu a v § 37 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 35 odst. 1 písm. b) daňového řádu je lhůta zachována, je-li nejpozději v poslední den lhůty podána u provozovatele poštovních služeb poštovní zásilka obsahující podání adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně. Obdobná úprava je obsažena v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu a v § 40 odst. 4 s. ř. s.

Jak na to poukazuje žalovaný správní orgán, zaujal Nejvyšší správní soud k prokazování podání zásilky k poštovní přepravě tento názor: „*Tvrzení stěžovatele o podání doplnění žaloby k poštovní přepravě formou „obyčejné“ zásilky je k prokázání skutečnosti, že stěžovatel podal doplnění žaloby k poštovní přepravě v soudem stanovené lhůtě pro doplnění žaloby, zcela nedostatečné. Jak opakovaně uvedl i Ústavní soud ČR, průkazným dokladem, kdy bylo podání předáno k poštovní přepravě, je pouze podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek (viz k tomu náleze Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1997, IV. ÚS 325/96, dále také náleze ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>). Důkazní břemeno o včasnosti podání zásilky k poštovní přepravě a z toho plynoucí využití beneficie doručování prostřednictvím držitele poštovní licence (§ 40 odst. 4 s. ř. s.) leží na účastníku řízení, neboť na něm je i volba způsobu doručování písemností soudu. Pokud chtěla mít zástupkyně stěžovatele praktickou jistotu, že bude její podání doručeno městskému soudu ve stanovené lhůtě, měla logicky využít prioritní způsoby doručování písemností, tedy doručování do datové schránky soudu, osobně či doporučeně prostřednictvím držitele poštovní licence. V takových případech by stěžovatel disponoval dokladem o odeslání písemností městskému soudu, avšak v předmětné věci ho nevyužití průkazných způsobů doručování uvedlo do důkazní nouze. Čestné prohlášení zaměstnankyně ustanovené zástupkyně tedy Nejvyšší správní soud nehodnotí jako věrohodný a přesvědčivý průkaz včasného podání zásilky s doplněním žaloby k poštovní přepravě, přičemž tento důkaz nemůže nahradit doklad stvrzující předání zásilky k poštovní přepravě (podací lístek).*“ (rozsudek ze dne 22. 5. 2014, čj. 3 As 96/2013-24).

Žalobce měl prokázat, že odvolání proti platebnímu výměru celního úřadu ze dne 26. 9. 2014, čj. 69205-2/2014-600000-31, bylo celnímu úřadu zasláno (těž) dne 29. 10. 2014 písemně prostřednictvím České pošty, s.p. Soud se shoduje s celními orgány v tom, že žalobce uvedenou rozhodnou skutečnost neprokázal (a jeho žaloba tudíž nemůže být shledána důvodnou). Soud má za to, že i na právě rozhodovanou věc lze aplikovat závěry zaujaté Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 22. 5. 2014, čj. 3 As 96/2013-24. Právní úprava obsažená v § 40 odst. 4 s. ř. s. je obdobná právní úpravě obsažené v § 35 odst. 1 písm. b) daňového řádu a v 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Nejvyšší správní soud došel k závěru, že průkazným dokladem, že podání bylo předáno k poštovní přepravě, je pouze podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek. Také zdejší soud dospěl k tomu,

že zásadou je prokazování předání podání k poštovní přepravě podacím lístkem. Kdo podává zásilku obyčejně, ten nese určité riziko. I zásilka podaná obyčejně je zpravidla správním orgánem doručena a jím zaevidována. Je-li tomu tak, pak není relevantní, zda zásilka byla předána k poštovní přepravě obyčejně nebo doporučeně. Jestliže ovšem nastane situace, že správní orgán uvede, že podání (učiněné obyčejně) neobdržel, potom je na podateli takové zásilky, aby prokázal, že ji skutečně předal k poštovní přepravě. U obyčejné zásilky, kde podací lístek není, se podatel dostává do velice obtížné důkazní situace. V daném případě má soud za to, že žalobce podání zásilky dne 29. 10. 2014 k poštovní přepravě neprokázal. Z předloženého potvrzení je zřejmé toliko to, že někdo dne 29. 10. 2014 na poštovním úřadě Plzeň 9 zaplatil částku 75,- Kč jako cenu služby uhrazenou v hotovosti. Na potvrzení je výslovně uvedeno, že není dokladem o podání zásilky k poštovní dopravě. Na podacích arších podavatelů P.H. a společnosti Luremato s.r.o. datovaných dne 29. 10. 2014 není vyznačena žádná akceptace Českou poštou, s.p. Jinak řečeno, jde o jen o formuláře, do nichž si může kdokoliv napsat cokoliv. Zůstávají tedy informace od paní R. Ve výše uvedeném rozsudku došel Nejvyšší správní soud k tomu, že čestné prohlášení zaměstnankyně ustanovené zástupkyně není věrohodným a přesvědčivým průkazem včasného podání zásilky s doplněním žaloby k poštovní přepravě, které může nahradit doklad stvrzující předání zásilky k poštovní přepravě (podací lístek). Jestliže věrohodným a přesvědčivým průkazem podání zásilky k poštovní přepravě není čestné prohlášení, pak jím podle názoru zdejšího soudu nemůže být ani eventuální svědecký výslech sekretářky žalobce. V přezkoumávané věci je nadto v žalobě tvrzeno, že paní R. přepisovala do počítače samotný text odvolání, následně jej vytiskla, vložila do obálky, spolu s poštou společnosti Luremato s.r.o. odnesla na poštu a odeslala jako obyčejné psaní. Paní R. je v žalobě charakterizována jako obyčejná žena se středoškolským ekonomicky zaměřeným vzděláním bez jakéhokoli povědomí o rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. K čemu vlastně došlo, je poněkud záhadné. Odvolání proti výše uvedenému platebnímu výměru (datované dne 27. 10. 2014) mělo podle žalobce existovat ve dvou podobách: jako příloha ke zprávě pana H. zaslané Generálnímu ředitelství cel elektronickou poštou (e-mail) a jako listina vložená do zásilky předané paní R. k poštovní přepravě České poště, s.p. K tomu soud konstatuje, že nebylo tvrzeno, že by advokátní kancelář JUDr. Josefa Pelecha, Ph.D., zastupovala žalobce už ve správním řízení. Současně nebylo tvrzeno, že by paní R. někdy něco dělala pro advokátní kancelář JUDr. Josefa Pelecha, Ph.D. V těchto souvislostech není vysvětlitelné, jak je možné, že odvolání proti výše uvedenému platebnímu výměru (datované dne 27. 10. 2014) bylo podáno na hlavičkovém papíru advokátní kanceláře JUDr. Josefa Pelecha, Ph.D., a jak je možné, že paní R. [„obyčejná žena se středoškolským a ekonomicky zaměřeným vzděláním“] došla k naprosto stejné úpravě písemností, jaká je použita v pozdějších podáních pana H. správním orgánům i v jeho právě posuzované žalobě proti žalovanému správnímu orgánu (vyhotovené advokátní kanceláří JUDr. Josefa Pelecha, Ph.D.). Za zásadní má soud to, že ani svědecká výpověď sekretářky žalobce by nestačila k prokázání rozhodné skutečnosti, jako dokreslující posoudil soud to, že samo tvrzení, které by měla navrhaná svědkyně potvrdit, nese – vzhledem k předestřeným skutečnostem – znaky bizarnosti. Lze tak uzavřít, že žalobce neprokázal, že odvolání proti platebnímu výměru celního úřadu ze dne 26. 9. 2014, čj. 69205-2/2014-600000-31, bylo celnímu úřadu zasláno (těž) dne 29. 10. 2014 písemně prostřednictvím České pošty, s.p.

VII. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Úspěšný žalovaný správní orgán žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 25. ledna 2017

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková